

R2R & CQI POSTER ๐๒

ชื่อเรื่อง : การจัดการความปลอดภัยในผู้ป่วยที่ใส่ท่อช่วยหายใจ

ชื่อผู้วิจัย หรือคณะผู้วิจัย พร้อมหน่วยงาน : น.ส. สุนิศา เอกศิริ และ น.ส. อุไรศรี ปัญญา หอผู้ป่วยหนัก อายุรกรรม ๔

บทนำและวัตถุประสงค์ : การวิจัยเรื่องการจัดการความปลอดภัยในผู้ป่วยที่ใส่ท่อทางเดินหายใจนี้ เป็น การวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอุปสรรคการจัดการความปลอดภัยและวัดความตรงของการใช้แบบ ประเมิน CPOT

วิธีการศึกษา : กลุ่มตัวอย่าง คือ พยาบาลและผู้ป่วยในห้องผู้ป่วยหนักอายุรกรรม ๔ โรงพยาบาล ศรีสะเกษ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งประกอบข้อมูลด้วย ๒ ส่วน คือ ข้อมูลส่วนบุคคล และการรับรู้ของพยาบาลเกี่ยวกับอุปสรรคการจัดการความปลอดภัย แบบประเมินความปลอดภัย CPOT และตาราง สรุปการใช้โดยพยาบาล ๒ คน ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงของเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญและทดสอบความ เชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบาค มีค่าเท่ากับ ๐.๘๓ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทำแบบสอบถามและ ทดลองใช้แบบประเมินความปลอดภัย CPOT ระหว่างวันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษา : พบว่าพยาบาลรับรู้อุปสรรคการจัดการความปลอดภัยในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย ๓.๐๑ การวัดความตรงของการใช้แบบประเมินความปลอดภัย CPOT โดยภาพรวมมีความตรงกันมากกว่า คิดเป็น ร้อยละ ๖๓.๓๓

สรุปและข้อเสนอแนะ : จากการค้นพบดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าควรมีการส่งเสริมการจัดการความปลอดภัย และการใช้แบบประเมินความปลอดภัย CPOT ต้องมีการสื่อสารและชี้แจงการใช้ให้มีประสิทธิภาพก่อนนำไปใช้ อย่างไรก็ตาม คำบอกเล่าของผู้ป่วยเป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้มากที่สุด แต่ในผู้ป่วยวิกฤตที่สื่อสารไม่ได้นั้น สามารถ สังเกตได้จากพฤติกรรมที่แสดงถึงความปวดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงด้านสรีรวิทยาซึ่งช่วยบ่งชี้ถึงความปวดได้ จึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่พยาบาลต้องเรียนรู้ อีกทั้งไม่ประเมินว่าผู้ป่วยถูกหรือผิดปกติ ไม่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็น ภาระในการดูแล อนึ่งการบรรเทาความปวดต้องทำควบคู่กันไปทั้งแบบใช้ยาและไม่ใช้ยา ตลอดจนให้ความสำคัญในการกำจัดสาเหตุของความปวด ลดเหตุการณ์ที่ไม่จำเป็น ลดความปวดจากกิจกรรมการ รักษาพยาบาล การใช้เทคนิคเบี่ยงเบนความสนใจ รวมถึงการให้ข้อมูลในการปฏิบัติตัวเพื่อลดความปวด ควรมี การนำหลักฐานเชิงประจักษ์ ประสบการณ์และงานวิจัยต่างๆมาสังเคราะห์และพัฒนาทำให้เกิดแนวปฏิบัติที่ดี ในการจัดการความปลอดภัย ที่ชัดเจนครอบคลุมทั้งการประเมินความปลอดภัยและการบรรเทาความปวด ควรส่งเสริม ให้เกิดความร่วมมือ สามารถปฏิบัติได้ในแนวทางเดียวกัน ทำให้การจัดการความปลอดภัยทำได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง การให้ความสำคัญในการบันทึกทางการพยาบาลรวมถึงการประเมินความพึงพอใจของผู้ป่วย จะนำไปสู่ ความต่อเนื่องในการดูแลและก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพต่อไป